

Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на ОБЩИНА ЛУКОВИТ

четвъртък, 29 август 2013

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

/ИЗМ. С Решение №356/2014 г./

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община ЛУКОВИТ

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
 2. Данък върху наследствата;
 3. Данък върху даренията;
 4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
 5. Данък върху превозните средства;
 6. Патентен данък;
 7. Туристически данък.
 8. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници;
- Чл.3.** (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;
- (2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;
- (3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.
- Чл.4.** Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.
- Чл.5.** (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.
- (2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.
- (3) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.
- (4) Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители пореда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.
- (5) В производствата по ал.3 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.
- (6) Служителите по ал.5 се определят със заповед на Кмета на общината.
- (7) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152 ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община – на териториален директор на Националната агенция за приходите.
- (8) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на този закон.
- (9) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в случаите по чл.184 ал.1 т.2 от

Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е Общинския съвет.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен имат предназначение по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5)) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се на ул."Възраждане" № 73;
2. по банков път - по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55. от 29.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) (изм. с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с Решение №93, Протокол №9 от 29.04.2020 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **3** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка

съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова, Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и 2 не се прилагат, и данъкът определен по чл. 15 се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19а. (1) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) (нова, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.20. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Условие за определяне на данъка е наличието на подадена декларация и/или информация, постъпила/-и по реда на чл. 14, чл. 15, ал. 3-7 и чл.51 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако

постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) (нова, Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал.1 служителят по чл.5, ал.1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.28а. (нов, Решение 179/21.12.2012) Потребителите, ползващи почасови социални услуги в Звено за услуги в домашна среда към Домашен социален патронаж - гр. Луковит, заплащат такса, съгласно Тарифата за изчисление на потребителската такса /Приложение № 2 към чл. 28а от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в Община Луковит/.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (1) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова, Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин, както и при придобиване на имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (изм. с Решение №93, Протокол №9 от 29.04.2020 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.“

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ

правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При безвъзмездно придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност данъкът е 3 на сто върху оценката на придобитото имущество"

(4) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторни превозни средства, а в случаите по чл. 32, ал. 3 данъкът се заплаща към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване. В останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

- 1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
- 2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
- 3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по чл.54, ал.1 от ЗМДТ декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

Чл.41. (1) (изм. с Решение №486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Годишният данък за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т се определя съгласно формулата в чл.55, ал.1 от ЗМДТ.

- 1. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т., за 1 kW е в размер:

до 55 kW включително	0,34 лв. за 1 kW
над 55 kW до 74 kW включително	0,54 лв. за 1 kW
над 74 kW до 110 kW включително	1,10 лв. за 1 kW
над 110 kW до 150 kW включително	1,23 лв. за 1 kW
над 150 kW до 245 kW включително	1,60 лв. за 1 kW
над 245 kW	2,10 лв. за 1 kW

- 2. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Екологичният компонент в зависимост от екологичната категория на автомобила е коефициент, както следва:

Екологична категория

Коефициент

без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"

	1,30
„Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери

1. товарно ремарке – 10 лв
2. къмпинг ремарке – 15 лв."

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 15 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 18 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 35 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 45 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 75 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 100 лв.
6. над 750 куб. см – 120 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 4 лв.
2. над 400 кг – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 75 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 130 лв.

(6) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12 т. е в размер 20 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10	30
	18	20	30	70
	20	22	70	155
	22	25	200	360
	25	26	350	650
	26	28	350	650
	28	29	340	410
	29	31	410	700
	31	33	670	920

	33	38	930	1390
	38	-	1030	1370
Б) с три и повече оси	36	38	660	890
	38	40	890	1230
	40	-	1250	1820

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **75 лв.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **150 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - **10 лв.**

2. над 18 kW до 37 kW включително - **12 лв.**

3. над 37 kW - **15 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **75 лв.**

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер **60 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	50	90
	13	14	90	180
	14	15	210	250
	15	-	270	550
	15	17	90	130
Б) с три оси	17	19	140	230
	19	21	260	300
	21	23	330	450
	23	-	440	690
	23	25	320	300
В) с четири оси	25	27	350	460
	27	29	490	730
	29	-	750	1080

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,1 лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 100 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 2,70 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,14 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,5 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 12 лв.
3. за делтаплан – 12 лв.
4. за мотоделтаплан - 20 лв.
5. за свободен балон – 30 лв.
6. за планер – 30 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (отм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.)

(2) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) /изм. с Решение № 44/29.01.2016 г., Протокол №4/29.01.2016 г.; (изм. с Решение №93, Протокол №9 от 29.04.2020 г.); (изм. с Решение №138, Протокол №15 от 20.08.2020 г.) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява съгласно изискването на чл.60, ал.6 от ЗМДТ.

Чл.47. (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетирира по Закона за данък върху

добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61н е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.61л, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.61и, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца,

през който са възникнали обстоятелствата по чл.61и, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.61н се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 56а /1/ С туристически данък се облагат нощувките.

/2/ Данъчно задължени лица са лицата предлагащи нощувки.

/3/ (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

/4/ Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

/5/ Лицата по алинея 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 56б /1/ Туристическият данък за всяка нощувка за всички населени места в общината съобразно категорията на средствата за подслон и местата за настаняване се определя както следва:

1. категория 1 звезда – 0,40 лв. за нощувка;
1. категория 2 звезди – 0,60 лв. за нощувка;
1. категория 3 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
1. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
1. категория 5 звезди – 1,20 лв. за нощувка.

/2/ Размерът на дължимия данък за календарния месец, се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по алинея 1.

/3/ Дължимият данък по ал.2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

/4/ (отм. с Решение №43, Протокол №6 от 21.01.2020 г.)

/5/ (отм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.)

Чл. 56в (изм. с Решение № 486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл.11, ал.2 от Закона за туризма

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1 Наредбата е приета с Решение № 182/21.12.2012., взето с Протокол № 18/21.12.2012 г. и влиза в сила от 01.01.2013 г.

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места
I-ва	ЛУКОВИТ
II-ра	ДЕРМАНЦИ, ТОРОС, БЕЖАНОВО
III-та	ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

	I зона	II зона	III зона	... зона
Патентни дейности				
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	75			
2. Заведения за хранене и развлечен ия—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	6 5 2			
3 звезди	11 10 7			
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди	3 2 2			
3 звезди	7 6 3			
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":				
1—2 звезди	3 2 2			
3 звезди	7 6 3			
г) кафе-сладкарници				
1—2 звезди	3 2 2			
3 звезди	11 8 4			
д) барове:				
— дневни:				
2 звезди	11 8 4			
3 звезди	25 20 12			
1. нощни:	15 12 10			
2 звезди				
3 звезди	37 30 20			
е) /изм. с Решение №44/29.01.2016 г., Протокол	110 85 75			

№4/29.01.2016 г. /
бюфети, каравани и
павилиони — за
обект. 110 85 75

3. Търговия на
дребно до 100 кв. м
нетна търговска
площ на обекта —
данъкът се
определя за 1 кв. м
нетна търговска
площ според
местонахождението
на обекта.
8 5 3

4. Платени паркинги
— данъкът се
определя в
размер **на 35 лв.** за
1 брой място за
паркиране според
местонахождението
на обекта.

5. Дърводелски
услуги — данъкът се
определя в лв.
според
местонахождението
на обекта.
220 100 50

6. Шивашки,
кожарски,
кожухарски и
плетачни услуги —
данъкът се
определя в лв.
според
местонахождението
на обекта.
240 110 40

7. Търговия,
изработка и услуги
за изделия от
благородни метали
— данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта:
900 700 500

8. Обущарски и
шапкарски услуги —
данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
50 40 40

9.

Металообработващи
услуги—данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

330 200 100

10. Бръснарски и
фризьорски услуги,
ветеринарно-
фризьорски услуги

— данъкът се
определя в **лв.** за
работно място
според

местонахождението
на обекта:

240 140 60

11. Машинописни
и/или копирни
услуги — данъкът се
определя в **лв.** на
брой устройство
според

местонахождението
на обекта.

340 230 180

12. Козметични
услуги, поставяне на
татуировки —

данъкът се
определя в **лв.** за
работно място
според

местонахождението
на обекта.

230 200 130

13. Маникюр,
педикюр — данъкът
се определя в **лв.** за
работно място

според
местонахождението
на обекта.

180 80 60

14. Часовникарски
услуги — данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

110 70 60

15. Тапицерски
услуги — данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

280 200 180

16. Автомивки;
ремонт, регулиране
и балансиране на
гуми — данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта:
450 230 180
17. Авторемонтни,
автотенекеджийски,
автобояджийски и
други услуги по
техническото
обслужване и
ремонта на моторни
превозни средства
— данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
700 350 280
18. Ремонт на
електро- и
водопроводни
инсталации —
данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
180 140 100
19. Стъкларски
услуги — данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта:
240 140 100
20. Поддържане и
ремонт на битова
техника, уреди,
аудио-визуални
уреди, климатици,
ремонт на
музикални
инструменти —
данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
290 180 50
21. (отм. с Решение
№ 486, Протокол №
55 от 29.01.2019 г.)
22. Компаньонки и
компаньони —

данъкът се
определя в
размер **лв.** според
местонахождението
на обекта.
4200 3500 3000
23. Масажистки и
масажисти —
данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
960 660 500
24. Гадатели,
екстрасенси и
биоенерготерапевти
— данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
3600 2750 2000
25. Фотографски
услуги — данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
450 300 200
26. Посреднически
услуги при покупко-
продажба, замяна и
отдаване под наем
на недвижими имоти
— данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
400 200 100
27. Санитарни
възли, наети под
аренда — данъкът
се определя
в **лв.** според
местонахождението
на обекта.
240 190 150
28. Ключарски
услуги, ремонт на
брави, поправка на
чанти, книговезки
услуги, ремонт на
шевни машини —
данъкът се
определя
в **лв.** според
местонахождението

на обекта.

90 70 50

29. Ремонт на
чадъри, ремонт и
зареждане на
запалки, ремонт на
велосипеди,
коминочистачни
услуги — данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

70 60 50

30. Заложни къщи –
данъкът се
определя в **лв.**

12 000 6 600 3 000

31. Продажба на
вестници, списания,
българска и
преводна
литература —
данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

90 60 30

32. Ремонт на
компютри,
компютърна и друга
електронна офис
техника (копирни
апарати, факс
апарати, принтери и
други) — данъкът се
определя

в **лв.** според
местонахождението
на обекта.

860 390 300

33. Игри с
развлекателен или
спортен характер —
данъкът се
определя за брой
съоръжения според
местонахождението
на обекта, както
следва:

а) За развлекателни
игрални автомати и
други игри,
функциониращи с
монета или жетон,
размера на данъка
за брой съоръжение
в лв.

150 120 100

б) За минифутбол,
тенис на маса,
хвърляне на стрели,
пейнтбол и
спийдбол,
миниbasketбол,
бридж, табла,
размера на данъка
за брой съоръжение
в **лв.**

20 10 8

в) За зали за
боулинг и кегелбан
— данъкът за
игрален коридор е
в **лв.**, и билиард —
данъкът за маса е
в **лв.**

80 60 40

34. Фитнес центрове
и спортни зали —
данъкът се
определя според
местонахождението
на обекта, както
следва:

за 1 кв.м. 2,50 2
1,50

и за един фитнес
уред 450 400 300

35. Химическо
чистене, пране и
гладене — данъкът
се определя в **250**
лв. на брой
съоръжения според
местонахождението
на обекта:

36. Мелничарски
услуги:

а) За мелници за
брашно — данъкът
се определя в
размер **на 18 лв.** на
линеен сантиметър
от дължината на
млевната линия.

б) За мелници за
фураж стационарни
— данъкът се
определя в
размер **на 600 лв.**

37. Услуги с
атрактивен
характер:

а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой

- г) джетове **900** лв. на брой
д) влакчета 30 лв. на място
е) файтони **75** лв. на място
ж) водни ски, водни **150** лв. на брой
планери и сърфове, оборудване
водни колела,
включително
надуваеми, водни
увеселения
з) зимни ски **150** лв. на брой
(включително ски-оборудване
екипировка), зимни
кънки, сноубордове,
шейни
и) въртележки, **150** лв. на място
виенски колела,
блъскащи се
колички, велосипеди
и рикши
к) детски колички и **150** лв. на брой
моторчета
л) стрелбища **300** лв. на брой
стрелбище

38. Обучение на
водачи на моторни
превозни средства
— данъкът се
определя за брой
моторно превозно
средство в следните
размери:

- а) мотопеди, **350** лв. 280лв.
мотоциклети 200лв.
б) други МПС **700** лв. 550лв.
400лв.

39. Услуги “Пътна
помощ” на пътни
превозни средства
— данъкът се
определя в
размер **на 2000**

лв. за брой моторно
превозно средство.

40. Услуги със
земеделска и горска
техника—данъкът
се определя за брой
техника, както
следва:

- а) комбайн — 400 лв.
б) трактори,
тракторни
ремаркета,
самоходни шасита и
други самоходни и
самодвижещи се
машини — 150 лв.
в) прикачни, навесни
и стационарни

машини — 15 лв.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

Чл. 57. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

(1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози".

Чл. 58. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

(1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 300 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година."

Чл. 59. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

(1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

(2) В декларацията по ал.1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 60. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на общината.

Чл. 61. (нов -с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

(1) „Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на

годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ} / 12$$

където ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година, ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 58, ал.1, БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) (изм. с Решение №93, Протокол №9 от 29.04.2020 г.) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП- платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ- броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ- оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

Данъкът по чл. 58 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози."

Чл. 66. (нов, с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г.)

Възстановяване на надвнесен данък по чл.61, ал.2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

§ 1. Наредбата е изменена и допълнена с Решение №196 Протокол №22/22.12.2016г., взето с Протокол №22. Изменението и допълнението да бъде публикувано в местен ежедневник и влиза в сила от 1 януари 2017 г.

§ 2. Наредбата е изменена и допълнена с Решение №44/2016, взето с Протокол №4/29.01.2016г. Изменението и допълнението влизат в сила от 01.01.2016 г., с изключение на § 3 - от 01.01.2017 г. след разгласяване от Общински съвет.

§ 3. Наредбата е изменена и допълнена с Решение №196, Протокол №22 от 22.12.2016 г. Изменението и допълнението да бъде публикувано в местен ежедневник и влиза в сила от 1 януари 2017 г.

§ 4. (нов, Решение №486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

§ 5. (нов, Решение №486, Протокол № 55 от 29.01.2019 г.) Наредбата е изменена и допълнена с Решение

№ 486 от 29.01.2019 г., взето с Протокол № 55/2019г. и влиза в сила от 01 януари 2019 г.

§ 6. (нов, Решение № 43, Протокол №6 от 21.01.2020 г.) Наредбата е изменена и допълнена с Решение №43 от 21.01.2020 г., взето с Протокол №6/21.01.2020 г. и влиза в сила от 01 февруари 2020 г.

§ 7. (нов, Решение №93, Протокол №9 от 29.04.2020 г.) Наредбата е изменена и допълнена с Решение №93 от 29.04.2020 г., взето с Протокол №9 и влиза в сила от 01 май 2020 г.“

§ 8. (нов, Решение №138, Протокол №15 от 20.08.2020 г.) Наредбата е изменена с Решение №138 от 20.08.2020 г., взето с Протокол №15 и влиза в сила от 01 август 2020 г.

§ 9. (нов, Решение №254, Протокол № 28 от 31.05.2021 г.) Наредбата е изменена с Решение № 254 от 31.05.2021 г., взето с Протокол № 28/31.05.2021 г. и влиза в сила от деня на приемането ѝ от Общински съвет Луковит.